

ficeret, hvilket i og for sig maa siges at være godt, og det er i Overensstemmelse med vor Lovgivnings hidtidige Bestræbelser. Bestemmelsen har ogsaa den Fordel, at den gør det muligt at skaffe Stævningmændene en ikke uvæsentlig og tillige tiltrængt Forhøjelse af den Betaling, der tilkommer dem, uden at Forkyndelsesgebyret bliver som Helhed taget større for Parterne. Jeg tænker ikke, at der kan rejses afgørende Indvendinger mod dette Punkt i Lovforslaget, Sikkerheden for Forkyndelsernes paalidelige Udførelse vil formentlig være tilstrækkelig. Og desuden har man i Lovforslagets § 11 om Genoptagelse af en Retssag i første Instans, naar indstævnte er udeblevet, en Regel, som man vil kunne anvende i Tilfælde, hvor der maatte være indløbet en Fejl.

Hovedbestemmelsen i Lovforslaget og tillige den interessante findes i §§ 3—7 og gaar ud paa, at Forkyndelse i borgerlige Sager kan ude paa Landet ske ved Hjælp af Postvæsenet. Ogsaa denne Bestemmelse gaar ud paa at simplificere Stævningsreglerne og er i god Overensstemmelse med den almindelige Udvikling. Det er naturligt, at Postvæsenet, som efterhaanden drager nye Omraader ind under sit Virkefelt, bliver taget i Brug ogsaa ved Forkyndelser. I Retsplejeloven omhandles enkelte Tilfælde, hvor Postvæsenet skal benyttes ved Overbringelse af processuelle Meddelelser, men det her foreslaaede er langt mere vidtrækkende og er hos os et nyt System. Efter hvad der er oplyst af den højtærede Justitsminister, har det været benyttet flere Steder i Udlandet, navnlig i Norge i flere Aar. — Selvfølgelig maa man, naar man her staar overfor dette helt nye System, rejse Spørgsmaalet om, hvorvidt det er tilstrækkeligt betryggende, om det vil kunne virke med den fornødne Sikkerhed, som netop er af saa stor Betydning ved Forkyndelser. Jeg mener, at saaledes som disse Regler er affattede, kan man med Føje godkende Systemet og kan tilsidesætte de Betænkkeligheder, som muligvis kunde gøres gældende. I saa Henseende kan jeg i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Justitsminister har gjort gældende ved Lovforslagets Fremsettelse, henviser til, at det staar Parten fuldstændig frit, hvorvidt han vil benytte

Forkyndelse ved Postvæsenet, eller han vil benytte de almindelige Forkyndelsesregler, og derhos vil man i paakommende Tilfælde ligeledes her kunne anvende Lovforslagets § 11 om Genoptagelse af Sager. Desuden er vort Postvæsen i høj Grad paalideligt, og hertil kommer, at Postbudene paa Landet er godt kendte med Befolkningen, saa at fejle Besørgelser ikke let kan tænkes at ville fremkomme. Systemet er hensigtsmæssigt, og det er ogsaa ret simpelt. I Stedet for 2 Stævningmænd, der nu drager ud ofte langvejs, og som tidt har stor Ulejlighed for en temmelig ringe Betaling, vil Forkyndelsen kunne besørges af Postbudet ved dettes almindelige Ombæring af Posten uden nævneværdig Forøgelse af Postbudets Arbejde; og tilmed bliver Forkyndelsen billigere for Parten. — Det maa anerkendes, at den højtærede Justitsminister har været lydhør for Ønsker om en Reform paa dette Punkt, idet Ministeren paa Foranledning af en Forespørgsel af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Brorsen) og en Resolution ved et Repræsentantmøde af De samvirkende Sogneraadforeninger i Efteraaret 1910 har taget Sagen op, samt at Ministeren har løst Spørgsmaalet paa en heldig Maade.

Ogsaa Lovforslagets øvrige Bestemmelser kan jeg give min Tilslutning. Jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget som Helhed. Som nævnt frembyder det forskellige Fordele saavel for Offentligheden som for Stævningmændene. Retsplejelovens hensigtsmæssige Regler for Forkyndelse bliver indført hurtigere, end det ellers vilde blive Tilfældet, og alle Bestemmelser om Forkyndelser, ogsaa vedrørende Gebyrerne f. Eks., faar man paa een Gang og samlet. Den bekvemme og simple fakultative Bestemmelse om Forkyndelse ved Postvæsenet indføres, Stævningmændene opnaar en højst tiltrængt Lettelse i deres Hverv, og de faar tillige bedre Betalingsvilkaar uden Udgiftsforhøjelse for Parterne, samtidig med at det offentlige vinder ved, at man lettere herefter vil kunne knytte velskikkede Personer til Stævningmandsvirksomheden, og jeg skønner ikke, at Lovforslaget savner den Betyggelse for Forkyndelsernes rigtige Udførelse, som er nødvendig.